

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἐκ τῆς Ἀστρονομίας καὶ γεωλογίας μανθάνομεν ὅτι ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας κατοικοῦμεν δὲν ἦτο πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σήμερον. Εἶχε ἀρχὴν καὶ διήλθε διὰ πολλῶν σειρῶν μεταβολῶν ἀπὸ μάζης διαπύρου ἀεροειδοῦς μετεβλήθη εἰς ὑγρὰν διάπυρον, καὶ ἐκ ταύτης ψυχρανθείσης εἰς στερεάν. Ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης μετεβλήθησαν φυσικὰ καὶ τὰ διάφορα κλίματα τῆς γῆς καὶ αἱ διάφοροι μορφαὶ τῶν φυτικῶν καὶ ζωικῶν ὄντων, ἕως οὗ ἡ φυσικὴ κατάστασις τῆς ἐπιφανείας κατέστη κατάλληλος πρὸς τὴν ὑπαρξιν καὶ διατήρησιν τοῦ ἀνθρώπου.

Βλέποντες τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα διαδεχόμενα ἄλληλα ἄνευ τινὸς καταφανοῦς μεταβολῆς, συμπεραίνομεν ὅτι τὰ πάντα θὰ ἐξακολουθοῦν τὴν αὐτὴν ἀμετάβλητον πορείαν αἰωνίως. Δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Πράγματι ἡ γῆ μας διέρχεται διὰ τινων κύκλων μεταβολῶν. Αἱ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑπάρχουσας μορφῆς τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων ἀδικόπως ποικίλουν, δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ γῆ μας θὰ κατακτενῇ εἰς κατάστασιν ἀκατάλληλον πρὸς κατοικίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ παρούσα κατάστασις τῆς σελήνης μᾶς οἶδει τὴν νύξιν, ὅτι ἡ γῆ μας θὰ κατακτενῇ ποτε εἰς γυμνὴν καὶ ψυχρὰν βραχύωδη μάζαν ἄνευ ὕδατος, ἄνευ ἀέρος, ἄνευ ζωῆς, ἢ βλαστήσεως.

Θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὅλος ὁ ἀήρ τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν καὶ ὅλον τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ὕδωρ θὰ ἀπορροφηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἰδάφους καὶ τότε θὰ ἀναλάβῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Σελήνης, ἥτις εἰς ἐποχὴν μεμικρυσμένην εἶχε καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ, τὰ ὁποῖα τώρα ἐλλείπουσιν ἀπ' αὐτῆς.

Ἄλλη τις πηγὴ διαταράξεως τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς γῆς μας εἶναι αἱ παλίρροιαι. Τὰ μεγάλα παλίρροιακὰ κύματα, τὰ ὁποῖα κινοῦνται μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς περὶ τῆς γῆς ἐκάστην ἡμέραν καὶ προσβάλλουσι τὰς ἀκτὰς αὐτῆς, συντείνουν εἰς τὸ νὰ βραδύνωσι τὴν κίνησιν αὐτῆς, κάμνοντα ἐκάστην ἡμέραν ἀναισθητῶς πῶς μεγαλύτεραν τῆς προτεραιᾶς αὐτῆς. Ἡ ἀνεπαίσθητος αὕτη βραδύτης σὺν τῷ χρόνῳ, ἐὰν μὴ ἄλλως πῶς ἀναπληρωθῇ, θὰ καταστήσῃ τὸ ἡμερονύκτιόν μας ἴσον μὲ ἓν ἔτος, ἢ Γῆ μας δηλ. θὰ κινεῖται περὶ τὸν ἄξονά της ἀπαξ τοῦ ἔτους!

Ἄλλ' ἡ μεγάλη καταστροφὴ, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐπαπειλούμεθα, εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως καὶ τελευταῖον ἐκλείψεως τοῦ φωτός, τοῦ ἡλίου βχ-

μηδὸν ψυχρανομένου καὶ τελευταῖον σθεννυμένου, τὸ ἡλιακὸν μας σύστημα ὁλόκληρον θέλει κινεῖσθαι τότε εἰς τὸ ἀχανές σκοτεινόν, ψυχρὸν καὶ ἔρημον!

Ἐὰν οἱ ἀστρονομικοὶ ὑπολογισμοὶ ὁμῶς εἶναι ἀκριβεῖς, ἐνῷ ἡ καταστροφὴ αὕτη βαίνει πρὸς τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, λαμβάνει συνάμα χώραν καὶ προσέγγισις ὄλων τῶν πλανητῶν μετὰ τῶν δορυφόρων αὐτῶν πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ κέντρον αὐτῶν, τὸν ἥλιον, καὶ τελευταῖον ἅπαντα θὰ συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό, θὰ ἀναφλεχθοῦν ἐκ τῆς συγκρούσεως πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν συνίστανται, θὰ μεταβληθοῦν εἰς κροεῖδιθ διάπυρον μάζαν, ἐξ ἧς διὰ δακτυλίων ἀποκοπτομένων ἀπ' αὐτῆς, καὶ οὕτω θὰ σχηματισθῇ νέον πλανητικὸν σύστημα, ἡ ἀρχὴ νέων ὑπάρξεων καὶ νέας ζωῆς!

ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΙ' ὧΝ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ Ο ΘΕΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

1. Ἰεχοβά = ὁ ὢν. — Ἐκφράζει αὐτοπαρξίαν καὶ ἀμεταβλητικότητα. Εἶναι ἀμετάδοτον. Ὁ θεοὶ Ἰουδαῖοι δεισιδαίμονως ἀπέφευγον νὰ τὸ προφένωσι.

Ἰὰχ πολὺ πιθανὸν συντόμευσις τοῦ Ἰεχοβά ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τοῦ ἄλληλουῖα, «αἶνει τὸν Κύριον.» Εἶναι δὲ εἰδικὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀποκαλυφθέν.

2. Ἐλ = δύναμις, μετεφράσθη Θεὸς καὶ ἐφηρμόσθη ἐξ ἴσου εἰς τὸν ἀληθῆ εἰς τοὺς ψευδεῖς Θεοὺς.

3. Ἐλοχίμ καὶ Ἐλοάχ. Τὸ αὐτὸ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, παράγεται ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν ῥῆμα, τὸ ὁποῖον σημαίνει φοβοῦμαι, σέβομαι. Εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθ. εἶναι ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰ τελευταῖα βιβλία τῆς Γραφῆς καὶ εἰς τὴν ποίησιν. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ θεοῦ, κυρίως δὲ διὰ τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἐξόχως δὲ διὰ τὸν Ἰεχοβά, ὡς τὸ μέγα ἀντικείμενον προσκυνήσεως.

4. Ἰδοαῖ = Κύριος εἶνε εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ ἀποδίδεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Θεόν. Ἀποδίδεται δὲ καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ἐν τῇ Ν. Διαθήκῃ.

Σαδδαῖ = Παντοδύναμος, πληθυντικῶς ἐνίοτε εἶνε μόνον καὶ ἄλλοτε μετὰ τοῦ Ἐλ πρὸ αὐτοῦ, Ἐλ-Σαδδαῖ (Γεν. ιζ. ι').

6. Ἐλυών = Ὑψιστος.

7. Τζεβαώθ, Σαδαώθ = τῶν Δυνάμεων, εἶναι ἐπίθετον προσδιοριστικὸν τῶν διαφόρων ὀνομάτων τοῦ Θεοῦ.

8. Πολλὰ ἄλλα ὀνόματα δίδονται εἰς τὸν Θεὸν μεταφορικῶς, διὰ νὰ φανερώσουσιν τὴν σχέσιν, ἣν ἔχει καὶ τὰ ἀξιώματα τὰ ὁποῖα πληροῖ πρὸς ἡμᾶς